

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Пословни број: **К.В. 4/2006**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од **20.06.2008.** године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

**НАСТАВЉЕНО 20.06.2008.ГОДИНЕ
СА ПОЧЕТКОМ У 09.35 ЧАСОВА**

Констатује се да је веће у неизмењеном саставу.

Да су присутни:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Кнежевић,**
- **пуномоћници оштећених адвокати Даниловић, Томић, Баровић и Тодоровић, те,**
- **браниоци оптужених адвокати Заклан, Пилиповић, Перковић, Вукотић, Перески, Калањ, Штрбац, Станојловић, Дозет, Ковачевић, Јелушић, Бојков, Машић и Ђорђевић,**

А одсутни су браниоци адвокати:

Јеврић Зоран.

АДВ.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Господине председниче ја мењам колегу Јеврића, уз Ваше допуштење и сагласност Перића, јуче смо се договорили. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перићу сагласни?

Оптужени Перић је сагласан да га на данашњем главном претресу уместо браниоца адвоката Јеврића брани бранилац адвокат Вукотић.

Одсутни су и браниоци адвокати:

Вујин, Продановић, Мијатовић, Кошћал, Станић, Рајић и Марић, Ђуревић, као и браниоци оптуженог Мугоша Горана адвокати Илија Радуловић и Слободан Сташевић.

АДВ.СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Председниче, ја ћу колеге мењати уз Ваше допуштење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колегу Сташевића?

АДВ.СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Сташевића, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Оптужени Мугоша је сагласан да га на данашњем главном претресу уместо браниоца адвоката Сташевића, брани бранилац адвокат Перески.

А одсутан је бранилац оптуженог Шошића, адвокат Бељански.

АДВ.СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Такође судија, ја ћу га мењати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шошић сагласан?

Оптужени Шошић је сагласан да га на данашњем главном претресу уместо браниоца адвоката Бељанског брани бранилац адвокат Перески.

Одсутан је бранилац оптуженог Драговића адвокат Перовић.

Господине Драговићу, је ли Перовић у Вашем тиму још увек, пошто не долази уопште?

Не знате ни сами, добро. Нема плаћања нема одбране, нема доласка, добро.

Од сведока које смо за данас позвали обавештен сам да је приступио само Хајдар Додај.

Па знам све, нема шта да ми кажете, па све знам, није јуче обављено зато што је неки проблем био иако сам ја наредио, али данас иде, данас иде, договорено све. Добро, добиће написмено, никакав проблем.

Елем, ми смо од стране Министарства правосуђа Републике Хрватске то је Управа за међународну правну помоћ, сарадњу и људска права, Одел за подршку сведоцима и судионицима у поступку за казнена дјела ратних злочина дописом од 17.06.2008.године обавештени да су они контактирали сведоке из Хрватске, да су Чакалић и Беркофер одбили да приступе, такође и Новак Зденко, а да ће приступити, односно да је пристао да сведочи непосредно пред Окружним судом једино Хајдар Додај и он је данас у судници.

Констатује се да је приступио сведок Хајдар Додај.

Нису приступили уредно позвани сведоци-оштећени Чакалић, Беркофер, Којић и Новак, а суд је дописом Одјела за подршку сведоцима управе за међународну правну помоћ, сарадњу и људска права Министарства правосуђа Републике Хрватске од 17.06.2008.године, обавештен да ови сведоци одбијају да дођу да сведоче пред овим судом.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ДА СЕ ГЛАВНИ ПРЕТРЕС НАСТАВИ

ДА СЕ НАСТАВИ ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

САСЛУШАЊЕМ СВЕДОКА-ОШТЕЋЕНОГ ХАЈДАР ДОДАЈА

Сведок Хајдар Додај са подацима као са записника од 26.10.2004.године, упозорен, опоменут, уз подсећање председника већа на заклетву за сведока исказује:

Добар дан господине Додај?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца је?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Ћерђ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ћерђ?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рођени 19?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: '72.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '72.године у Ђаковици, јел тако у Новом Селу?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: У Новом Селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Настањени сте у месту Северина?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Покрај Бјеловара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крај Бјеловара?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кућни број 194?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: 194.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању пољопривредник?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Да, тренутно сам у мировини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пензионер, пољопривредник?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Хајдар, саслушаћемо Вас и данас као сведока, дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Све чега се сећате дужни сте на пренети, дакле ништа не смете прећутати у том смислу, ја Вас само подсећам да сте својевремено положили заклетву за сведока пред овим судом када сте саслушавани у октобру месецу 2004.године, сећате се тога?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Додај, разлог што Вас поново позивамо јесте да је пресуда коју смо ми у међувремену донели били 2005.године, укинута од стране Врховног суда па смо у ситуацији да понављамо поступак и да неке доказе поново изводимо, између осталог предлог странака у овом поступку је био да се поново саслушају и оштећени из Републике Хрватске али су Чакалић, Беркофер, Новак, Којић, одбили да дођу да сведоче, за разлику од Вас, знате, па ћемо Вас поново саслушати и евентуално поставити Вам нека питања ради разјашњења неких ствари. Дакле само нам реците укратко, није спорно, то смо и прошли пут расправили, Ви јесте Албанске народности, Албански језик Вам јесте матерњи, али немамо проблема у комуникацији јер боље говорите рекосте Хрватски него Албански.

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У смислу да нам тумач?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Не треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не треба, да. Дакле, реците нам само укратко, Ви сте у ту јесен '91.године били редован војник на одслужењу војног рока?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Да, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, како је дошло до тога да се нађете у вуковарској болници, и да завршите на Овчари?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Да, реко сам Вам да био сам послан у Петровац на Млави, та оклопна механизована јединица и онда смо формирали ту једну јединицу и послани смо до Сремске Митровице, из Сремске Митровице смо послани за Вуковар. Почетком деветог месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте у Вуковару тамо на Дубрави са јединицом?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: На Дубрави, да, једно предграђе Вуковара, ја мислим да је то пољопривредно добро, не знам сад шта је то, и оданде смо послани на линији између Богдановца и, Маринци-Богдановци и Вуковар тај пут. Ту смо били стационарани као војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, и Ви сте са још четворицом?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: И онда сам након четири дана пребего у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте пребегли у Вуковар?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: 24.09.'91., сам ја пребего.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било 24.09.?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећате се тог датума?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: То ми је остало тако у сјећању, а мислим да је тај датум, и то што знам да сам био неђе око 24 дана на том положају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и јесте ли се одмах придружили хрватским снагама?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Па након седам дана смо се придружили полицијској управи, онда су били све и Збор народне гарде, и так у одбрани Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Док нису провјерили ово одакле сам и ко сам и шта сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Од нас пет-тројица се пријавила, добровољно мислим оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, од вас петорице што сте пребегли ту је био Злоглеђа, ту је?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Злоглеђа, Златко и Срећко Равлија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кад су завршене борбе у Вуковару по Вама, по Вашем сећању?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Па онај дан кад је преговарано о предаји Вуковара, тај дан је и завршено мислим 18.11., валда, не знам точно датум, 21., је већ војска блокирала и болници у све и град је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви тог 18?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: У болници сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте већ у болници, кад сте дошли у болницу?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Па 18., сјећам се да сам био једно двије ноћи или једну ноћ, сад точно не могу рећ, али знам да сам оданде изведен из вуковарске болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте изведени из болнице?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Јој, сад не зна, дал 21.11., или 20., сат точно не знам који датум, јел 10 месец, или 11 сад не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нама је тај датум битан наравно, битно нам је да утврдимо тачно кад се то дешава јер у односу на то?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Знам да је било оно сунчано вријеме и тако, није било, било је хладно али није баш так страшно било, сунчано вријеме је било, ујутру су нас извели ван из болнице око осам сати, пола девет, так. Сад да ли је 20., или 21., ту се врти негдје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причајте нам мало о томе како је то изгледало. Ви сте у болници колико рекосте једну или две ноћи?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Па мислим да сам био двије ноћи, двије ноћи 18.-20., и 21., су нас, 18. доведен, 20., очито да су нас 20., извели ван. Па нормална ствар изашли смо ван испред, добили смо

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било, дакле ако сте 18., ушли у болницу да ли има војске у болници тог 18.?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Тај дан нису још били испред болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, 19?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: 19., већ су блокирали болницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу блокирали, јел то значи?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Па више нико није смио изаћи ван из болници нити је ко смио више улазит у болницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У болницу?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 19., 18., не, Ви сте 18., ушли и могли сте изаћ?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: 18., сам ушо у болници неће око 20 сати навече смо се повукли у болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Добро?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: И онда смо добили наредбу да морамо изаћи вани из болнице и да по неким информацијама договор је био да ко жели ић за Загреб да ће ић за Загреб, ко жели остат у Вуковар може остат у Вуковар, ко жели ић за Београд, може ић за Београд, такву наредбу смо добили, изашли смо ван, постројили су нас испред болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су вас постројили?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Испред болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред болнице?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: У Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред главног улаза?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Ја мислим да је то овај улаз где хитна улази, хитна возила што превозе болеснике, то је тај улаз унутра, није испред главног улаза него споредни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, да ли је то са контра стране зграде?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: С контра стране зграде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: И ту су нас постројили, онда нас је војна полиција претресла, узимали су нам све што смо имали покрај себе, дочекали су нас аутобуси један по један у колони смо улазили у аутобусе, сјели и онда смо одвезени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте унутра у болници пролазили кроз неку селекцију, дакле, унутар болнице да ли је вршио неко неку селекцију у смислу ајте ви тамо а ви тамо?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Не, само су овога одвојили, жјене и дјецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Унутар болнице?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Унутар болнице жене и дјеча су били на другој страни, нас су постројили испред болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у колико аутобуса сте ушли?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Шљиванчанин је био испред болнице тог дана, он је баш стао, још су били ови неки из међународне заједнице, ови хуманитарци неки у бијелим униформама су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, ту где сте Ви изашли и ушли у те аутобусе?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Не, испред болнице су они стајали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С друге стране?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Па ту, как би Вам ја сад реко, нек је можда шест, седам корака од нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од вас?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Од тог споредног улаза?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, разумем.

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Мени је оно с лијеве стране, а Шљиванчанин је цијело време био испред болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Ви њих видите?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Да, да. И онда нас је војна полиција као што сам реко да су нас претресли, на крају су рекли да један по један улазимо у аутобусе, так да су нас онда одвезли у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је аутобуса по Вама?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Па ја се сјећам да сам био у предзањем аутобусу, мислим да их је било неђе око пет аутобуса, пет или шест, сад не знам оно, знам да сам ја био предзадњи, у предзадњем аутобусу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли свих тих пет или шест аутобуса ту постројено што би рекли и чекају да?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Како су овога, пунили аутобусе так би се помакивали и долазили други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се аутобус напуни врата се затварају и он одлази.

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Оно колона је ишла, тенк је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер чули смо овде причу да иду три аутобуса, да оду три аутобуса, па потом нова три, значи?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Па пазите, ако их је одвезено 200 и још неколико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него, не разумемо се. Чули смо овде причу овог типа, да је у питању шест аутобуса али не шест одједном него три плус три, прво су отишла три аутобуса, па су потом изведени људи у нова три?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Па могуће, могуће је и тај систем одвожње, ја се сјећам да сам био у предзадњем аутобусу и да сам овога, пети аутобус или шести аутобус, сад не могу точно рећ, али знам да их је било доста аутобуса, колона је била доста дугачка јер је тенк ишао испред нас и транспортер у пратњи, иза нас исто. Онда би дошли до вуковарске војарне- касарне и тамо смо били стационарани али од нас нико није смио изаћи вани из аутобуса, једино док су, сјећам се капетан је зашо у аутобус и прочитао је нека имена и ти људи би излазили ван, как је ко излазио тако су га тукли вани и урадали с кундацима, вукли су га у неке камионе, видио сам да су их убацивали у камионе, што је било с њима и куд су одежени ја стварно не знам за то. Нама су пријетили оно из аутобуса све ћемо вас поубијати, и такве ствари. Било их је и резервиста и људи који су имали бјеле траке, ми смо их називали «бјели орлови», била је и редовна војска и официри ЈНА и резервисти су били, так да је било доста овога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У аутобусе нису улазили и тукли вас?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: У аутобусу је оно как смо ишли и онда је био војник ЈНА који је као нас пазио да не би неко улазио или не знам шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, него Вас питам, да ли је неко ушао у аутобу у коме сте ви да туче људе?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Не, не, оно како су врата била отворена так би нам добацивали, али нико није улазио у аутобусе да је неко неког малтретирао, шта ја знам али те људе који је, тај капетан што је прозвао они су излазили ван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете описати тог човека који је дошао и прозвао те људе?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Човјек је био можда неких 40 година тако, и био оно шланг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Висок, низак?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Доста је био оно, сад није баш нешто превише висок, али био је оно средње висине, так, вишљи од мене је био, тамнопут мало онако у лице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, чули смо овде причу да је једно двадесетак људи из тих аутобуса, из та три прва аутобуса као родбина људи запослених у болници, да су издвојени и враћени назад у болницу и придружили се својима, а неки опет од њих ипак враћени назад?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Не, не то није истина, ја сам видио да чак су у мом аутобусу су били доктори, који су били доктори баш, сједели унутра и, сјећам се један доктор је тражио од шофера да му да воде, овај му није хтео ни дат воде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био тај доктор?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Не знам поименце али доста је људи било запослено у вуковарској болници так да не знам од тија особља који су радили, стварно не знам како се зову. Али знам да су били доктори, сећам се један је имао бркове баш, он је из Загреба био доктор, дошао на испомоћ у Вуковару и шта је било даље с њим, не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта се даље дешава. Које је то доба дана по Вама?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Сада, да ли је овога десет сати, или, знам да је тако, ту се негде врти око десет, једанаест сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кад сте били у касарни?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: У том дворишту војарне можда смо се задржали нек је, ајде евентуално највише 30 минута, 40, 30 минута, мање од сат времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: И онда смо пребачи према Овчари, према тим хангарима, тамо смо дочекани, с тиме да су били ови, кад би аутобус стајао предња врата су се отворила и људи су били с једне стране 15, с друге стране 15, како би који излазио ван тако су га тукли, ударали, гурали га унутра у хангаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је од врата аутобуса до врата хангара?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Сад да ли је некија двадесет корака, так нешто, двадесет корака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сви који су у том шпалиру или довреду или како би га звали, да ли сви ударају или?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Сви су ударали, један как би излазио ван так би, то су тукли и са држалицама и са кундацима, ногама, рукама, свакак су их ударали. Некима су чак и скидали ко је имао добру јакну и ципеле и те ствари, у главнину су све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту вршен неки претрес?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Осим што су узимали те јакне и то, а претрес је вршен испред болнице, испред болнице су узимали златнине, сатове, сјећам се мени су узели сат, и од оног дана га више никад ни не носим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер чули смо овде више прича у том смислу да је овде вршен претрес, да су узимани и лична документа и новац и драгоцености и да то све трпано у неку кутију од «малбора»?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Па могуће, јер су довезени људи из свакале су довезени тамо, могуће и то да су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је ту људи около, у том шпалиру и око аутобуса ту на том локалитету код хангара?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Па још врти цифра око педесет људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не наравно бројком, него неком Вашом описном?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Око 50 људи, 60 људи, так, чини ми се, сад немојте баш за ту ријеч држат али било је доста људи, у оној паници ја стварно нисам могао ни бројат нит.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него само онако да процените?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Ми смо имали среће што колега, тај један дечко што је изашо ван прије нас Кушчевић Петар из Сплита, њега је један лупио и он је клекнуо доље и рекао немојте мене, ја сам војник ЈНА, мене су усташе заробиле. И ту га је официр ЈНА придого и питао га колико вас је још, јел има још који ту, и так да је показао на мене, на тог Златка и ту смо се успели некако спасити, да нисмо преживели то што су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Вас, на Златка Злоглеђу?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Злоглеђа Златка, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога још?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Хркић Самир, ја и тај Кушчевић Петар, нас четворица се успело. А овај дечко Срећко Равлија, он је остао у болници, јер је остао без ноге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад се то дешава, та прича, кад се то дешава, јесте ли Ви прошли кроз шпалир, па сте у хангару или?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Не, ја нисам прошо кроуз шпалир, нит сам зашо у хангар. Мене тада нико није там ни лупио осим што су тога Кушчевић Петра лупили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О он је онда показао на вас и онда су вас одвојили?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: И нас су одвојили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах су вас одвојили, дакле нисте ни дошли?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Да, да, на страну смо стајали так да смо видели оно што су радили овим осталим људима унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико Ви ту времена проведете?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Па док нису искрцали све те аутобусе, док нису затворили врата испред хангара. Сјећам се било је неђе око петоро дјеце так, испред тог хангара, испред тих врата кад су затворили они су остали вани так.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Деца?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Да. Шта је било с њима не знам, немам стварно појма, па так 15, 16 година су имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неко обезбеђује улаз у хангар, да ли су врата хангара затворена?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Ода су их затворили и дошо је по нас пух војни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пух?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Да. И сад шта је био по чину не знам, али за време ратног стања они вам сви те чинове међу у цеп так да не можете видјет шта су по чину, али знам да су дошла још два војника с њима у пратњу, онда мало већи главешина што се каже. И нас су убацили у тај пук и одвезли у Негославцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је то доба дана кад вас одводе, да ли је још увек дан?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Да, дан је, дан је још увијек. Па ту смо се можда мало и дуже задржали, већ је прошло можда три сата, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта се за то време дешава у хангару, ако Ви то можете запазити са места где стојите?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Па осим тога што се дешавало, тукли су људе и неко би отворио врта, тај официр је баш дошао и отворио врата, погледо, затворио и нама наредио да зађемо унутра и одвезли су нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то тада, када Ви одлазите, да ли је још увек дан?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Да, да, дан је, дан је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дан је?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту још било неких одвојених људи из унутрашњости хангара?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Не, осим те дјеце што су били одвојени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И та деца стоје ту све време?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они су остали после вас?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Да, они су још остали. И сјећам се овога да је био испред тог хангара овај, не знам како ИЦБ ровокопач га ја зовем и један је, мислим да је резервиста, скочио, упалио га и отишо неку с њим, куд је отишо не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ровокопач?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Да, ровокопач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то изгледа, можете ли нам описат ту машину?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Па има предњи и задњи овај, не знам сад комбинирке се каже тамо код нас, има преклапања она предња, и задњу руку има што копа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то она рука за копање?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Да, одозада, и предња што има, што гура земљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има онај?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Корпу ону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Корпу ону утоварну. Какве је боје та машина, да ли има гусенице или точкове?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Жуте боје, има котаче ове, котаче има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жуте боје?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Жуте боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то та машина отишла и куда, у ком правцу?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Не знам у којем правцу, а знам да је овај упалио и турирао оно гас, тад смо ми отилазили оданде, куд је отишо, у којем правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте испред хангара?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред врата или?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Поред врата како вам је хангар, онда имате пут, ми смо били поред банке. Поред банке, как да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред пута?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Да, поред пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас четворица?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вас неко чува?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Па били су два потпуковника, још су нас они питали одакле смо, ја сам реко да сам из Бјеловара, овај је реко да је из Босне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како знате да су потпуковници ако нису носили чинове?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Ови су старији имали вјетровке па су имали чинове, ја мислим да су потпуковници, јел имају оне двије жуте траке, па три звјездице са прекидима оне, давно је то било, ја се баш и не сећам како сад изгледају ти чинове, али су били људи од 50 година, тако, да ли су били резервни састав или активни то не могу рећ са сигурношћу. Још су нас они питали одакле сте, како вели да нема ни једног Србина међу вама, а тврдите да сте заробљени. Па реко шта да ти ја сад кажем, реко ми смо се дружили скупа и тако су нас заробили. Међутим онда су нас пребацили у Негославцима, тамо сам био једно три дана у подруму. После су нас пребацили у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Митровицу?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: У Точидер у касарни, тамо сам био мислим да је 10 дана или 14 дана сад не знам точно, али знам да сам био једно вријеме тамо и после су нас пребацили у овај војни истражни затвор, то је некад био војни истражни затвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, овде и осуђени сте на?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Осуђен сам на пет година с тиме да су ми дјеломично скинули на двије године и знам да сам нешто одлежо нешто мање од три године све укупно. Одавде су ме пребацили у Централни затвор затвор Србије, из Централног затвора у Ваљево сам завршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте прошли пут говорили о неком Сплићу или Сплићи?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Сплићо да, то је Кушчевић Петар тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Кушчевић Петар се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, то је тај Петар, али он је из Сплита, па зато?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Да, оток Брач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ми још ово реците. Ако станете на врата хангара, тако да је хангар иза Вас, испред Вас је тај прилазни пут према хангару, јел тако?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви, с леве стране или с десне стране?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Па ја сам вам с лијеве стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда сте Ви с леве стране?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Так је хангар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је била та машина?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Машина је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је била та машина, лево или десно?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: С десне стране, ако је сад ово овако, онда је са десне стране, ако сте окренути према вратима, онда је са десне стране, а ја сам стајао с лијеве стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Ја молим режију да нам на мониторима покаже онај сет фотографија из групе П-8 и П-20. Прво П-8 да видимо, мислим да је ту болница. Да ли ме режија чује? Све је у реду, траже у рачунару, добро. Да прво П-8, дајте нам ове доле фотографије при дну, да видим који су бројеви, не прве, него следеће, следеће, не морате редом их показивати него, идемо горе, идемо још горе. Добро, нека остане ова. Господине Додај, да ли Вам што говори ова фотографија?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Па ево овде, ту смо били баш как је ово наткрито, овога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наткрито, то наткрито које, има овде ово с леве стране, где се види неколико људи?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Не, не, как сам окренут са десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С десне стране где је овај жути комби?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Е да, гдје је тај жути комби, ту им је тај неки бетонски зид, оно избетонирано, е ту су нас постројили уздуж тог зида.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а где су били ови аутобуси у који улазите?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Аутобуси су иза болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су били тамо иза болнице?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Да, с оне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Тамо има улица, не знам како се зове та улица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја молим режију да нам да ту фотографију број, то је друга одозго, не, не идемо сад доле. Не видим бројеве на монитору, не видим бројеве. То би била број 5. Е, ово је сад са друге стране фотографија?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Е да, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: То је тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је ту сад главни улаз у болницу?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Главни улаз Вам је са ове стране, са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је овамо десно, кад гледамо овако с десне стране?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Да, да, с десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Дајте ову групу фотографија П-20, молим вас.

Идемо доле, још, дајте фотографију број 17 да погледамо. Не, није то, то није, 21, 23 у ствари, 23 да. Е погледајте ову фотографију господине Додај?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Да, видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: То је тај хангар, мислим да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видимо их овде четири?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Први овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три са неким светлим кровом и један попречни са сивим?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Е па то је тај први вам, гдје су вам ова, гдје су паркирани ови аути испред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред, то је овај који је паралелан уз пут?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте Ви сад ту, где Ви ту стојите, је ли то тај прилазни пут. Можете ли мало зумирати фотографију?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Овај први улаз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим режију мало да зумира фотографију.

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Сад мало некако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може још, да, сад је боље. Имамо два улаза као што видите двоја врата имају, једна с леве стране и једна с десне стране, јел тако?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Мени с десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте Ви на ком улазу, на овом овде?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: С десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С десне стране. И где стојите ту?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: На овом ћошку, на овом ћошку как, већ на путу малтене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На путу, само реците десно од овог прилазног пута или лево?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Десно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је та грађевинска машина жуте боје?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Гдје Вам је ово, па то Вам је ово дрво, шта је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је неко дрво али с преке стране пута, ближе нама јел?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Али има, мислим да је једно дрво с оне стране до хангара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је било неко дрво тамо?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Е сад, је ли тај багер био са десне стране, исто иза, поред хангара, сад не могу баш оно с које стране. Знам да је био, али мислим да је с лијеве стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са леве стране гледано, овако гледано?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Улази се у овај двор унутра, у двор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У двориште?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Да, у двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ту негде?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Да, на ћошку самом с леве стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И не запажете куда је отишао?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Не знам куда је отишао, то стварно, не могу нешто рећ што не би могло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Питања? Одбрана, оптужени? Вујовић. Да ли нам треба ова фотографија или нека од ових фотографија господине Вујовићу?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, ништа, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала режији, захваљујемо.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сведок је и сада рекао, и прошли пут да је одвежен и са Овчаре у Негославце у притвор неки, да је то подрум неки, да је тамо било око 15 цивила, то је прошли пут рекао. Па је питање, да ли је он тамо некога видео да су некога довели који је с њим био на Овчари или у аутобусу, накнадно у та три дана док је био, или неко друго лице?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Не нисам видео, али знам да су били ови рањени вараждинци који су били у полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су били у болници?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Не, они су тамо доведени у носилима, у ствари њија сам затеко тамо, јер смо имали свезане очи, да Вам право кажем, унутра кад би нас убацили у подруме имали смо свезане очи, једино кад смо требали изаћ ван у ВЦ, так, онда су нам одвезивали очи, а било их је око 15, можда чак и више људи унутра, то су претежно били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али тамо није за та три дана док сте били у Негославцима, није доведен нико ко је био са Вама у хангару на Овчари?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или можда у аутобусима?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Не, не, нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је било питање?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Кад сведок улази у аутобус испред болнице значи, да ли су аутобуси окренути према Борову или према Митници?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Сад господине ја баш нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сад немам представу како би то требало да буде, али ако Ви имате одговорите?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Не знам, ја нисам из Вуковара да знам гдје је Митница и гдје је ово, а знам.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Према касарни, према касарни или према Борову тамо?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Према касарни кад смо одвежени у касарну, онда су окренути према касарни.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Тад кад су били одвајани испред болнице од других лица да ли су их прозивали можда именима, или су их одвојили само, да ли су неке прозивали поименце?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Не, само знам да је испред болнице био један водник Југословенске народне армије, и он је стајао испред болнице и одређивао неке људе, наводно да су га малтретирали унутра, ал, так да су те људе одвојили.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи никога нису поименце прозивали?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Не, не сећам се, колико ја знам нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неко други нешто да пита?

Даљих питања сведоку нема, сведок нема ништа више да изјави.

Трошкове доласка да ли тражите? Претпостављам да не, пошто су Вам трошкови покривени.

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Довежен сам од куће овде, так да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Довежен сам од куће до овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тако ћете бити и враћени, овде су Вам трошкови боравка обезбеђени тако да.

Сведок трошкове доласка не тражи, будући да су исти у потпуности обезбеђени од стране надлежних органа Републике Хрватске и Републике Србије.

Хвала господине Додај, можете ићи.

СВЕДОК ХАЈДАР ДОДАЈ: Хвала и Вама довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Читају се:

- транскрипти аудио записа са главног претреса од 25.10.2004.године, и 26.10.2004.године, а о саслушању сведока-оштећених Емила Чакалића и Драгутина Беркофера,

као и записник о саслушању сведока:

-Жарка Којића, од 26.04.2004.године, из поступка истраге,

-Кожул Франа, са записника од 27.04.2004.године, из поступка истраге,

-Новак Зденка, са записника од 27.04.2004.године, из поступка истраге.

Ми смо, у том смислу није ни био предлог ја претпостављам да имамо сагласност вашу везано за Кожул Франа, њега смо прошли пут саслушавали путем видео конференцијске везе из Загреба, ако се сећате, предлога у том правцу у том смислу није било да се човек поново, непосредно саслушава, па претпостављам да смо у том смислу сагласани.

Уз сагласност странака чита се и:

-транскрипт аудио записа са главног претреса од 24.05.2005.године, о саслушању сведока Кожул Франа.

Има ли потребе ово да читамо, или на начинкао и до сада.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су наведена писмена прочитана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има примедби, неких приговора, коментара на ове изведене доказе?

Нема. Добро.колега Ђорђевићу, ја очекујем, за колико можемо добити адресе сведока ових јер није спорно, дакле позивамо Дукића.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ви ћете то имати писмени у понедељак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У року од осам дана, јел може?

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: У понедељак ћете имати са свим адресама за ова два сведока која су у иностранству и за трећег сведока који је у Негославцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Ми ћемо их позвати за ону септембарске термине, они су као што знате 15. до 19.септембар, пре подне.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: ја се извињавам, ја имам утисак да Ви завршавате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, завршавамо.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Ја се извињавам ја имам један процесни предлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само изволите, како да не.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Само ако имате времена, минут ми треба.

Господине председниче већа, обзиром да је Радак Саша 20.03.2005.године добровољно дошао у станицу милиције Будва и пријавио се кад је чуо да против њега постоји потерница овог суда, обзиром да је фамилија Радак Саше живи у Будви, у Црној Гори, а обзиром да примећујем да се Веће за ратне

злочине овог суда користи многим стварима их Хашког трибунала, почевши од фотографија па чак и могућности да нам на главне претресе улазе непозвани људи из Хашког трибунала, прекјуче смо били сведоци да су нам на галерију дошли људи без дозволе председника већа. Прекјуче су дошли људи без Ваше дозволе, ушли унутра кад је устао и рекао немојте да ме фотографишете, нико њих није пустио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису, то су наше колеге судије из Црне Горе, из Врховног суда Црне Горе и Вишег суда из Подгорице.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Е па у сваком случају неко ко није најављен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суђење је јавно, колега Машићу, суђење је јавно кад је јавно.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Јесте у сваком случају али ја мислим да председник већа треба да одобри ко ће да уђе за време претреса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: За време претреса, добро, Ваша ствар. мој предлог је дакле овај, ја сам контактирао Владу Црне Горе, директно господина Филипа Вујановића и пита да ли ће Влада Црне Горе дати гаранцију за Радак Сашу да га преко лета пустите на привремену слободу, обзиром да се користите свим оним што се користи Хашки трибунал, зашто не увести и у ту једну новотарију која је могућа, они су спремни да на Ваш захтев дају гаранцију да ће он бити у својој кући са својом децом и вратити се после два месеца на суђење. Мислим да је то из разлога хуманитости, из разлога правичности потребно, јер ако свим других људима то Хашки трибунал дозвољава зашто овај човек који се сам предао, који је сам дошао, који има двоје деце који расту већ пету годину без њега, у ствари трећу годину извињавам се, он се у марту 2005., предао, зашто га не би пустили на привремену слободу, уз гаранцију Владе Црне Горе да ће се вратити у септембру месецу на суђење, мислим да би то било упутно и да би могли да пробијемо један проблем, јер ја не тражим укидање притвора, него привремено пуштање на слободу јер ће он два месеца седети овде тотално безвезе. Знам да то не постоји по нашем ЗКП-у, знам да то не постоји по нашем ЗКП-у, али у сваком случају мислим да би једну новотарију која је добра у Хашком трибуналу могли да прихватимо и код нас, ако већ прихватамо све друго њихово, зашто не би прихватили и то. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. изволите.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: У својству браниоца Драговић Предрага, ја ћу по ко зна који пут поновити моје предлоге, да се у односу на Драговић Предрага укине притвор, из истих разлога које сам више пута пред овим већем поновио. Ја ћу само казати да је он већ више од пет година у притвору, да до сада кроз овај кривични поступак није изведен ни један доказ који га доводи у везу са извршењем кривичног дела за које се терети. Једна реченица, не бих да је цитирам пошто је вулгарна, по овој оптужници држи овога човека у притвору. Дакле, не учешће у радњи извршења кривичног дела, него једна изговорена реченица. Имајући у виду његово здравствено стање, које је нарушено озбиљно, значи један инфаркт прележан у притвору, болест и недавно опет

погоршано здравствено стање о чему постоји извештај лекара у притворској јединици, сматрам да Ви господине председниче веће и ви судије које судите у овом поступку требате одлучити о овом предлогу и нико други. Сматрам да он на то има право и очекује вашу одлуку у вези овога предлога након мог излагања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Перески?

АДВ.СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Као бранилац Маџарац Предрага, као и колега Калањ, уз већ небројено пута понављам предлог и образложења, ја ћу и овог пута врло кратко замолити ово веће да лично одлучи о предлогу за укидање притвора, а наиме уз узимање у обзир чињенице да се окрвљени Маџарац већ пет година налази у притвору, на чињенице исказа сведока Дукића, које смо имали сами прилику да се уверимо да је он у више наврата мењао, као и исказе сведока сарадника број «2» и сада окривљеног Пејића, сматрам да као што нису постојали, ни сада не постоје разлози да се окривљени Пејић држи у притвору на основу чињенице да постоји основана сумња против њега, да је он извршио кривично дело које му се ставља на терет. Ја бих стога још једном молио ово веће да лично одлучи о укидању притвора за окривљеног Маџарца. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. колега Јелушић, па Вукотић, па Перковић?

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Бићу врло кратак, ја сам пре неки дан изјавио жалбу на решење о продужењу притвора против оптужених Вује Златара и Мирослава Ђанковића, разлози које наводим у жалбама наравно и даље стоје, ја их нећу понављати. Овде ћу само рећи још једном по ко зна који пут, у притвору се налази потпуно невин човек. Ми смо, ја се надам успели да докажемо до сада да је Вујо Златар, у време када се ово догађало био у бањи Селтерс, све остало је по мени излишно коментарисати и сматрам да је прилика да се коначно прекине стање у коме се он налази. Што се тиче оптуженог Ђанковића, дакле, није спорно да је он изазвао онај инцидент у хангару и да је био испред хангара за то је наравно спреман да одговара, али сматрам да за то више нема разлога да буде у притвору. Дакле предлажем да се притвор против њих укине. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Вукотић?

АДВ.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Ја предлажем да се против Ивана Атанасијевића укине притвор, јер мислим да су престали разлози са којих је притвор одређен, наравно и са разлога које сам већ раније износио, али бих сад рекао још и то да резултати претреса, поновног претреса апсолутно оправдавају укидање притвора против мог клијента. Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Перковић?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа ја бих прво имао један доказни предлог. Наиме, Ви сте нам доставили овде и путем Републике Хрватске Министарства правосуђа Управа за међународну правну помоћ и тако даље, поднесак односно исправу неку, потписану од стечајног управитеља Жељка Клапана НАМА Загреб у стечају. Међутим, оно што је најбитније у том поднеску се тврди да Сабљак Мартин није радио у нашем предузећу. То није, то је једна потпуна нетачност, Сабљак Мартин је радио у

том предузећу и ми смо сад принуђени или да доведемо овде 20 сведока и да овај доказни поступак пролонгирамо још или да тражимо, а ја предлагем да управо тако поступимо да се тражи поновно изјашњење у погледу Салбака Мартина, како од НАМЕ, јер ако су стечаји у питању, где им је та документација, и шта је то било и у Вуковару, али и да се од Министарства унутрашњих послова, односно месно надлежног њиховог МУП-а, ја мислим да они то зову Жупанијски МУП, вуковарско- винковачки. Затраже подаци о Сабљак Мартину да ли је становник Вуковара, где је радио, и да ли је жив или није и да где је био запослен, за њега. Мислим да то можемо у ових два месеца, три да кажемо и очекивати да ће стићи.

Друга ствар исто смо предложили, односно моја браћеница да се и тражи акт о систематизацији радних места са пописом имена који су били '91.године у НАМИ вуковарској, Робној кући јел, с тим да и попис ко је смењен, ко није, ко је остао и тако даље, то сматрамо да су битне околности и да би ово веће требало утврдити. Исто тако председнице већа, ја сам устао до сада ја мислим једно двадесет пута у погледу предлагања притвора за моју клијентицу. Очигледно да веће Окружног суда и Врховни суд из не знам којих разлога, пошто немамо ми само ове предмете, имамо и друге предмете, из којих разлога се институира и продужава притвор и након пет година за моју браћеницу, не само да није по закону, није ни елементарно људски ни коректно. Тим више што видимо да овде неки људи буду оптужени за много, много тежа дела, за велике штетне последице буду пуштени из притвора, или за ратни злочин, па се бране са слободе. Не видим разлога зашто стварно Калабу Наду се држи у притвору, да ли је то некакав притисак на мог браћеника, није, ја ћу то једног дана вероватно сазнати шта је, из којих разлога је се ово све радило, наравно то њу неће утешити, та сазнања која ћемо ми једног дана имати, али очигледно председнице већа да ту постоји некакви други разлози, ја сам и предлагао и Врховном суду и у жалбама и овом већу, односно другостепенем, указивао и на одлуке других судова, самог Врховног суда али и Међународни судови како третирају кад се неко налази не пет, него две или три или четири године у притвору а само их терети један од такозваних сведока сарадника који су и сами учествовали у радњи извршења и заузет је став да четири године је сасвим неосновано. Без обзира какву ћете ви донети одлуку, знате, али у сваком случају и наше завршне речи ће бити демотивисане из разлога да ако држите некога пет година у притвору, ако се налази шест, ми не знамо шта ће бити са трећим предметом, биће демотивисања у смислу предлога за ослобађајућом пресудом а те ослобађајуће би биле једино могуће донето. Ја вас с тога молим да поново размотрите, ја сам захвалан што сте допустили мојој клијентици да присуствује свадби, то је велики гест овог већа, али молим Вас да размотрите и управо ту ситуацију у овај предлог о притвору о укидању, мислим да ни једног разлога нема осим из тачке 2, наравно из тачке 1 из тачке 3 из тачке 4, које штетне последице, штетне последице би могле увек да постоје, овде конкретно нема за њу ни једног, жена је, да не бих вам одузимао време и понављао, ето толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Значи прецизирао сам, мислим доказни предлог да је јасан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим? Вујовић па Пејић.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја бих се прво суду обратио у вези овога што је споменуто да су присуствовале неке судије из Црне Горе и тако даље, приликом давања, или питања, шта је оно било прекјуче, ја сам обавештен да су мене неки сликали од горе и да је присутан Важић био, па бих ово веће замолио да провери да ли се о томе ради и ако изађе та слика, она ће, нормално видеће се одакле је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су судије из Црне Горе господине Вујовићу, то су судије из Црне Горе и ако је неко од њих унео мобилни телефон и направи неку фотографију та фотографија, јел, знате каква може бити одозго, а Ви сте леђима окренути, тако да нећу, на томе нећу заиста истраживати јер ја не мислим да наше колеге, судије из Црне Горе или адвокати или било ко од људи професионалаца у овој судници може на било који начин тог типа да злоупотреби своје присуство у овој судници, знате?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, ја не бих коментарисао о томе, нека то остане мој коментар, иначе то је познато да се то ради али нема везе. Него да пређемо на друго, у вези штампача Ви сте мени хиљаду пута дали одобрење и ја сам хиљаду пута тражио и ништа, да ли можете још једном питати, управника контактирати у вези тога, ја ћу уједно да поднесем захтев само да ми се ископира оно што је у списима, видећу та одобрења кад сам добио, пошто ја ни једно нисам добио лично или једно само има, па ћу и ја лично тражити разговор са управником и са свим Вашим тим одобрењима да одем код њега да тражим, али још једном да га Ви замолите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остаћете сад после овог претреса ту, биће Вам организовано да Вам се пребаце ти подаци из једног рачунара за други. То је договорено за данас, јел?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да то је већ пребачено тамо и чека ме, то су ми синоћ направили али нисам могао добити лап топ јер су тражили у писменој форми да Ви доставите и ако су чули шта сте рекли али тражили су у писменој форми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У писменој форми, шта?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Одобрење да ја узмем тај а да враћам овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесам ли ја то потписао. Ево јуче.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Јесте ли ставили можда и резервну батерију, пошто и резервну батерију враћам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, тако је.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само још једно, за телефонски разговор, то стално тражим једном недељно да ми се одобри, ја сам пет година, на данашњи дан пет година и три месеца, значи један телефонски разговор недељно да ми се одобри са породицом, то нон-стоп тражим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Напишите то, немојте ми то овако, напишите то.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, за брачну посету сам добио одговор, то сте највероватније Ви писали или не знам ко, добио сам одговор да је то немогуће, и фактички су ме они осудили, кад будем ишо на издржавање онда ћу моћи то добити, значи они су фактички мени рекли, али то нису нормална стања, оно је две године, ово је пет година, ја ћу опет писати свима, да Вас више не замарам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: И још сам нешто хтео питат али сам заборавио тако да нећу питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господин Пејић.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ја бих се осврнуо на околност мог здравственог стања. Ја кад сам дошао овде, када сам лишен слободе ја сам пријавио са каквим сам ја проблемом дошао, ја сам прошле године имао упалу плућа, значи тешку упалу плућа, овде сам пријавио, био сам три пута код доктора, обећано ми је да ће специјалиста, одвели су ме на сликање у ЦЗ, значи слика је начињена, доктор ми је, то је доктор овог суда, значи опште праксе рекао да се види да има нека прираслица, знате то мене забрињава, ако је могуће икако ад се нешто учини да специјалиста то види, прошли петак сам пријавио када су судије биле у обиласку, па ако се буде шта могло по том питању, ја ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ето, видели сте да је то један од начина и путева господине Пејићу, пошто сте Ви овде нови, а ови остали људи који су ту већ јако, јако дуго, знају да ја као председник већа немам пуно ингеренција ни простора тог типа, све што се затражи од мене у смислу сагласности за извођење притвореног ради прегледа у некој специјалистичкој установи ја одобрим, ако то лекари нађу за потребно, какве ће они мере предузимати према Вама у смислу Вашег збрињавања ја то не знам, знате, ако Ви процењујете да је то недовољно, да то није адекватно напишите урпавнику затвора, и ја ћу то Ваше писмо проследити, напишите председнику суда, он ће урадити свој део посла преко судије који је овлашћен да врши надзор над притвором, знате, или нека Ваш бранилац ако већ то оде толико далеко, нека и Ваш бранилац у том смислу напише. Што се мене тиче ја могу само да оно што они траже да одобрим, дакле да Вас се збрињава а не да наређујем, да наређујем на Ваш захтев да наредим да се врше неки додатни специјалистички прегледи ја то не могу, ја немам право да се мешам у туђе послове. Мислим да сте разумели сад путеве и начине.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па добро, мене је забринула сама чињеница што је доктор опште праксе констатовао, он није специјалиста знате, да има нека прираслица и ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сумњам у то да ће Вас људи, да ће Вас упитити на одговарајуће прегледе ако је то тако, не сумњам заиста. А Ви то тражите, у сваком случају Ви тражите да се одраде специјалистичке претраге управо због

тих и таквих резултата и налаза и ја ћу наравно одобрити ако то подразумева неко извођење?

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Он ће се и писмено обратити али само сам хтео да Вам скренем пажњу, пошто је Пејић британски држављанин, ја сам у контакту са конзулатом британске амбасаде и неколико пута су ме питали о здравственом стању, они су га и обишли једном ја сам наравно пренео ово што је рекао да се обраћао лекарима, да је тражио да га прегледа лекар специјалиста и да то до сада није учињено. Ово Вам само говорим због тога да и поред овога овлашћења које Ви имате које има Управа затвора, да би ипак о томе требало водити рачуна. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.Ако нема нико ништа више, да.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Председниче, ја сам имао један предлог доказни предлог, с обзиром да ће сад уследити једна дужа пауза до септембра месеца па да искористим прилику да евентуално одлучите сада већ о овим предлозима и да бисмо могли наравно у септембру то све приводити крају. Наиме, као што знате ја сам већ поднео предлог да се изврши допунско или ново психијатријско вештачење а исто тако и да се изврши ново медицинско вештачење прегледом оптуженог Вује Златара, па овом приликом желим те предлоге да поновим, наравно уз једно краћа образложење и наравно да изнесем нови предлог везан за по нама неопходно суочење између сведока сарадника број «1» и неких од сведока у погледу околности разлике у њиховим казивањима на одређене околности. Наиме, у поднесцима од 22.08.2007.године и 04.09.2007.године, који су насловљени као примедбе на налаз вештака овај бранилац је изнео бројне аргументоване примедбе на налаз и мишљење вештака Института за психијатрију Клиничког центра Србије и након изјашњавања у примедбама, налаз вештака је по становишту одбране остао нејасан, нелогичан, контрадикторан самом себи и другим подацима и доказима у списима, недовољно аргументован а самим тим по нама и погрешан. Поред осталог налазимо да је потпуно погрешан приступ вештака самом предмету вештачења, наиме да би вештаци морали да одговоре на основно питање које им је постављено морали су пре свега утврдити да ли је сведок сарадник број «1», као извршилац више убистава и то на врло свиреп и безобзиран начин у моменту извршења дела био способан уопште да схвати значај својих дела и да управља својим поступцима услед трајне или привремене душевне поремећености. Из доказа који су изведени несумњиво проистиче да је његово душевно стање лица које је у време извршења тог дела, односно тих дела имао 19 година било измењено у смислу постојања јаког афекта гнева високог интензитета што је морало довести по нама до битног сужења свести па су због тога и његове кључне психичке функције, опажање и упамћивање а то је оно што је нама најинтересантније да су биле знатно компромитоване. Дакле, вештак се уопште није бавио као што је овде рекао уврђивањем душевног стања сведока сарадника као учиниоца тешких кривичних дела, да је ишао тим путем сигурни смо да би његов закључак био посве другачији. У таквом стању сведок није могао опажати детаље какви су распореди лица у возилима, редослед кретања, боје и марке возила, распоред у

стрељачком строју и слично, а поготово не све то упамтити и после 15 година до детаља поуздано поновити, то би по нама представљало медицински феномена о коме би свакако вештаци морали да се изјасне. Ја ћу само овде навести да се сведок сарадник није могао сетити имена своје девојке '91.године, то је нешто чиме би заиста вештак морао да се позабави, ја се слажем да је вештак морао да се позабави и његовом склоношћу ка конфубулацијама, оно што сте Ви тражили од њега, али то је нешто што нас мање интересује, да ли је он склон да прави конструкције, нама је много важније да видимо да ли је он заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас колеге браниоци, пуномоћници, не чујем колегу.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Мислим да је нама свима овде јако важно с обзиром да ми већ дуго времена, ово је пета година, на исказу овог сведока темељимо, да кажем да је темељена пресуда и да се људи налазе у притвору већ дуже од четири године само на основу његовог казивања, да видимо да ли је то његово казивање заиста његово, да ли је он могао да се сећа тих детаља јер је то прича коју је он научио, нашта смо ми указивали пуно пута. Наш други предлог је да се изврши ново медицинско вештачење оптуженог Вује Златара, у поднеску од 12.02.2007.године детаљно смо дакле у примедбама на налаз вештака изнели примедбе на налаз и мишљење судско-медицинског одбора и при тим примедбама наравно и даље остајемо, овде би само истакао да је ту направљена грешка, сматрамо да је ту веће, односно председник већа направио грешку што је уопште вештачење поверио судско-медицинском одбору код једне ноторне чињенице, неспорне да је пре тога у предмету вештачио професор др.Александрић, који је члан судско-медицинског одбора, тачније он је био секретар, мислим да је сад и председник тог истог одбора, до душе он се у овом вештачењу изузео али без обзира на то судско-медицински одбор никако по нама није могао вештачити у овој ствари. На крају наш предлог је дакле да се изврши суочење између сведока сарадника и саслушаних сведока Радић Мирослава, на околности разлике у њиховом казивању по погледу пре свега разлога одласка сведока сарадника на Овчару, подношење извештаја о самом догађају на Овчари и околности које су везане за употребу и поседовање пушке марке «бровинг», затим да се изврши суочење са сведоком Карловић Вилимом на околности битне разлике у њиховом казивању у одласку сведока сарадника на «Велепромет» у пратњи лица која су изведена из хангара, затим суочење са сведоком Марић Марком на околности разлике у казивању у погледу тога да ли је овај сведок допратио аутобусе на Овчару и суочење са сведоком Вучковић Давором, на околности разлике у казивању у погледу разлога за одлазак на Овчару, подношење извештаја капетану Радићу и поседовању пушке марке «бровинг». Ја бих замолио да о овим предлозима одлучите, дакле, ако је то могуће у скорије време, ако је могуће и данас и да у септембру знамо да ли, односно ако прихватите предлог да се вештачење заврши до септембра, да то не би био разлог за поновно продужавање главног претреса. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. добро, шта каже тужилац, уз смислу изјашњење везано за притвор и за доказне предлоге странака које смо чули?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У односу на предлоге за укидање притвора изјашњавам се на тај начин да сматрам да сви разлози због којих је притвор одређен па после у више наврата продужен према окривљенима стоји и даље, тако да се из тих разлога тим предлозима противим, значи за укидање притвора предлозима браниоца оптужених. У односу на предлоге везане, предлог браниоца Јелушића, противим се тим предлозима, сматрам да није неопходно извођење тих доказа, суочавањем лица која је навео међусобно и посебно не за новим вештачењем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колеге Перковића, везано за утврђивање да ли је Сабљак Мартин био радник НАМЕ или није, акт о систематизацији Робне куће НАМА?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Противим се том предлогу, оно што је било познато фирми из које је долазио тај, евентуално, добили смо у том правцу изјашњење од стране предузећа вуковарског у стечају тако да се противим том предлогу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако да се противите и овим предлозима? Добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине противи се предлогу за укидање притвора оптуженима јер разлози због којих је притвор одређен и продужаван и даље стоје, а противи се и доказним предлозима бранилаца адвоката Перковића и Јелушића на начин како је то евидентирано аудио техником у суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, апсолутно, ја само очекујем од вас, неспорно ћемо позвати Дукића, Гицу, то је неспорно, друго је, намеће се из одбране окривљеног а није спорно, проверити, само очекујемо имена, презимена, прецизно и адресе.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Председниче ја сам само из формалних разлога, зато што се тужилац формално није изјаснио, иначе ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Након већања и гласања, веће је донело а председник јавно објавио следеће:

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ предлог браниоца оптуженог Радак Саше, адвоката Машића да се овај оптужени привремено пусти на слободу.

ОДБИЈАЈУ СЕ предлози бранилаца оптужених Драговић Предрага, Мацарац Предрага, Златар Вује, Ђанковић Мирослава, Атанасијевић Ивана и Калаба Наде, да се према овим оптуженим притвор укине.

О доказним предлозима бранилаца адвоката Перковића и Јелушића одлучиће се накнадно.

Главни претрес се одлаже а наредни заказује за:

-15. 16. 17. 18. и 19. септембар 2008.године,

**судница број 1 зграде овог суда,
свакога дана са почетком у 09:30 часова**

Што присутни пуномоћници, браниоци, као и оптужени узимају на знање прогласом, те им се позиви неће слати.

А о саслушању сведока и редоследу извођења других доказа странке ће бити накнадно обавештене писменим путем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ценимо да наравно предлог колеге Машића није у складу са нашим Закоником о кривичном поступку и заиста одлука у овом правцу била би један значаја продор и пробој у који за сада ми не можемо улазити. Што се тиче предлога да се притвор укине према овим осталим оптуженим сви разлози због којих је притвор одређен и продужаван и даље стоје, ништа се ново није десило да би се притвор променио, али као што видите приводимо ово крају, ми смо буквално на крају доказног поступка, у септембру месецу планирајте и завршне речи, планирајте и завршне речи. Понедељак, уторак рецимо дани резервисани да се неке ствари ураде, да се обезбеде ови сведоци за Пејића и буквално кажем планирајте и завршне речи јер је то потпуно на крају.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Судија, с обзиром на овакву Вашу изајву ја бих хтео, интересује ме, постоји још неколико доказних предлога, онда одлучите данас о тим доказним предлозима да знамо хоће ли бити, јер претпостављам да ће бити одбијени онда, јер не знам о чему се ради, и одбрана је предложила, и друго је одбрана предложила, да смо начисто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од момента од кад смо кренули поново у овај поступак, на сваком главном претресу ја сам инсистирао господо дајте доказне предлоге, дајте доказне предлоге, дајте да убрзавамо?

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Дали смо, па дали смо ми доказне предлоге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте доказне предлоге, немојте чекати ви сад нашу одлуку о неким да бисте видели да ли ћете неке друге.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Не, не, управо чекамо, оне које смо пре пола године, два, три месеца, да знамо на чему смо, ништа више. И сад ме шокирало то заврша реч у септембру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Значи неће бити прихваћени наши докази, то то значи, онда да будемо чисто, хоће или неће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, завршили смо али ајте, немојте да отварамо сад, 80%, или 70% овог поступка иде по вашим доказним предлозима, кад кажем вашим мислим на оптуженог Вујовића и.

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ја сам хтео само да, пошто је сада та летња пауза везано за ону реконструкцију Гицине изјаве, трактора да се можда то уради сад преко лета, седми, осми месец да не би се губио термин у септембру, да видимо како су три човека стала у кабину и како он да седи на кабини трактора, то су моји браниоци већ предложили, ако може то да се сад спороведе док је овај пауза од два ипо месеца, три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, понављате оно што је већ предложено. Хвала.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА